

Azi, dar și de-a pururi

de Aurea Mutulescu

„De ce anume îi este foame omului actual? De iubire și de sens.“ Nu-mi amintesc cine a scris aceste cuvinte, dar mi-am amintit deseori de ele, mai cu seamă în ultimii ani.

Sensul lumii s-a pulverizat odată cu pierderea noțiunii de sfințenie. De fapt, odată cu estomparea și apoi de-a dreptul negarea sa în construirea culturii moderne și a stilului de viață care o exprimă.

Ce sens ar putea revendica o umanitate orfană de Dumnezeu, nu pentru că Dumnezeu ar fi murit, așa cum a clamat nebunul lui Nietzsche din *Știința voioasă*, ci pentru că omul s-a decăzut pe sine însuși din drepturile de fiu al Tatălui Suprem?

Sensul vieții are și el două sensuri. Unul de la Dumnezeu spre om și celălalt de la om spre Dumnezeu. A avea sens înseamnă și a avea o rânduială pe care o descoperi în întreaga existență și să-ți asumi împlinirea partiturii tale din marea simfonie.

A avea un țel ultim, precum și un motiv, adică deopotrivă cauză și finalitate. Iar între cele două borne – a avea un drum.

Dumnezeu pune înțelepciunea Sa în Creație. Și apoi este înscris chiar în sensul vieții pe care ni l-a hărăzit ca omul să-și investigheze propriul sens și să-l modeleze cu propria inimă, cu acele irepetabile particularități pe care le primește la fiecare naștere a sa.

Poate că acestea sunt limpezi multora dintre cei care nu s-au rupt de Bunul Dumnezeu ori l-au regăsit deja în suflet, viu cum a fost dintotdeauna pentru totdeauna.

Dar pentru câți chiar dintre aceștia e întru totul limpede că testul sensului se dă mereu?

În vremurile de acum opacizarea conștiinței este

chiar proiectul la care se lucrează intensiv, deoarece numai când valorile se tulbură și reperele absolute se relativizează cei care atacă esența umanului – adică ceea ce este dumnezeiesc în inima noastră – îndrăznesc să spere la efectele scontate.

De aceea tocmai în vremurile de azi e mai mult decât oricând de trebuință să procedăm ca în tehnicile pentru cultivarea capacității de a avea vise lucide.

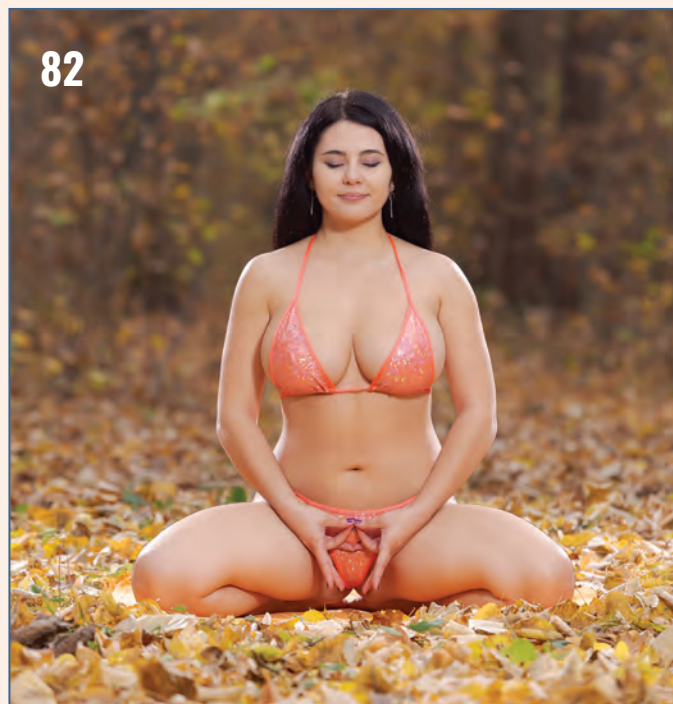
Să ne întrebăm în plină lumină a soarelui de zece, de cincizeci, de o sută de ori pe zi: „Acum sunt în stare de veghe oare sau visez? Sunt conectat la Adevăr sau confundat în iluzie?“

O asemenea întrebare, în toate formele și nuanțările ei, este crucială, pentru că ne menține atenția intensă. Pentru a ne antrena starea de trezie care ne îngăduie să găsim mereu și mereu rostul, temeiul, autenticul înțeles și însemnătatea reală a celor care se petrec în jurul nostru și mai cu seamă în lăuntru nostru.

Sensul ni se descoperă atunci când știm că oricât de confuză este lumea actuală, adevărurile eterne strălucesc și ne ghidează fără doar și poate dacă ne înălțăm ochii și inima spre ele. Iar apoi ne deschidem să împlinim ghidarea, pășind pe cărarea deschisă de cei care au parcurs deja drumul.

Pentru asta suntem chemați la a crede că există un temei chiar și acolo unde logica nu-l poate desluși întotdeauna. Suntem în fapt chemați la iubirea ce se întemeiază pe încrederea în sensul absolut pe care Dumnezeu l-a sădit în tot.

Cum răspundem acestei chemări e marea noastră probă. Azi, dar și de-a pururi.





Grația lui MAHA' SHAKTI ȘI CALEA CEA PRIVILEGIATĂ A EROSULUI PUR DUMNEZEIESC

Ipostaza lui *Maha Shakti*
în care Ea este și
manifestatoarea
Erosului Pur Dumnezeiesc
pe care îl modulează
în mod specific

Multe tradiții spirituale recunosc Erosul Pur drept cel mai puternic agent transformator în Creație. De pildă, în alchimia tantrică este însuși focul athanorului în care se plămădește ființa umană îndumnezeită.

Unul din simbolurile acestei prefaceri sacre e trandafirul, ca imagine a sufletului sau a lui Dumnezeu însuși, Cel ce pune pecetea Sa de iubire asupra ființei umane.

În această înflorire de universuri prin care sufletul trece în drumul său spre Tatăl Suprem, cea care îl înflăcărează este *Maha Shakti* în ipostaza de manifestatoare a Erosului Pur Dumnezeiesc.

Ea este cea care îi trezește și hrănește dorul, ea îi dezvăluie bogăția prin mulțimea de întruchipări prin care se exprimă, ea îl cufundă în misterul ritualurilor sfinte, călăuzindu-i pașii prin labirint spre Împărăția cea Dintâi, care îi este casă. (vezi pagina 22)

Cuprins

- 01 Editorial**
Azi, dar și de-a pururi
- 04 Spiritualitate**
Procesul gradat al trezirii spirituale (I)
- 12 Un gram de practică**
Nauka Sanchalanasana – Postura vâslaşului
- 14 Ultima frontieră**
Vinyasa Yoga – Știința inițiativă și arta transfiguratoare a rostirii tainice ce este efectuată cu întreaga noastră ființă (I)
- 20 Yoga Sfera**
Umor și ghicitori
- 22 Spiritualitate**
Grația lui *Maha Shakti* și calea cea privilegiată a Erosului Pur Dumnezeiesc
- 30 Autocunoaștere**
Ananda Tandava
Dansul cel transformator al beatitudinii
- 34 Un gram de practică**
Anumite serii de atitudini trupești deja clasice, ce sunt simple și eficiente, care ne ajută să intrăm și să ne menținem într-o stare plină și profundă de comuniune cu sferile subtile imense specifice de forță ale celor zece Mari Puteri Macrocosmice (I)
- 44 Trăiește întotdeauna cât mai sănătos**
Terapii perfect naturale, cu ajutorul unor uleiuri esențiale, ce sunt de un real folos pentru perioada cea rece a anului
- 52 Autocunoaștere**
Curiozitatea creatoare, elevată, armonioasă și care este benefic orientată
- 58 Spiritualitate**
Unele comentarii noi, revelatoare, la străvechiul text spiritual fundamental *Bhagavad Gita*, ce sunt deosebit de utile tuturor aspiranților la o rapidă transformare lăuntrică și desăvârșire, care au curajul să le pună neîncetat în practică (VIII)
- 74 Un gram de practică**
Parivritta Anjaneyasana – Postura de manifestare a devoțiunii față de *Anjaneya*
- 76 Actualitate**
Dezvăluiri esențiale referitoare la adevăratele scopuri ascunse ale acestei PANDEMII ARTIFICIALE care, în cele din urmă, s-a dovedit a fi o sinistru „plandemie”, prin care s-a urmărit și se urmărește totodată o funestă și satanică păcălire a tuturor ființelor umane, spre a accepta o definitivă marcare izotopică prin consimțământ cu sinistrul semn diabolic al Fiarei despre care există deja profeții clare în *Apocalipsă* (VIII)
- 82 Un gram de practică**
Mahatrika Mudra
Gestul cel vindecător al marelui sacrum
- 84 Trăiește întotdeauna cât mai sănătos**
Cătina – Un faimos ginseng românesc
- 88 Ultima frontieră**
Formele geometrice așa-zis „platonice” și evoluția noastră spirituală
- 94 Yoga Sfera**
Motor, acțiune! – Zorba grecul

Procesul gradat al trezirii spirituale

(I)

de profesor de yoga Gregorian Bivolaru

În cadrul acestei expuneri vom aborda aspecte de bază, am putea spune, referitoare la calea spirituală. Încă de la început, este necesar să subliniem că noțiunea de cale spirituală nu este ceva ușor de delimitat. Pentru unii, calea spirituală este ceea ce provine de la o sursă autentică și plină de înțelepciune. Pentru alții, noțiunea de cale spirituală nu prea corespunde cu nimic. Aceasta se datorează faptului că o cale spirituală autentică nu este nici o filosofie abstractă, nici un sistem doctrinal, așa cum, spre exemplu, a devenit filosofia modernă, nici o religie, nici o formă de psihoterapie.

La modul general vorbind, o cale spirituală este un ansamblu coerent, plin de înțelepciune, de metode eficiente ce fac cu puțință transformarea profundă a ființelor umane, apropierea lor de Dumnezeu, prin intermediul unor experiențe directe. Totodată, o cale spirituală autentică ne oferă o manieră practică de a ne trăi existența cu un rost, făcând astfel cu puțință o transformare de sine ce se vrea radicală și definitivă.

Cel mai adesea, noțiunea de cale spirituală autentică presupune, pentru ființele umane care o abordează, că ele simt pregnant nevoia de a se transforma, hrănesc anumite aspirații spirituale sublime, cred că o astfel de transformare benefică este posibilă și sunt capabile încă de la început să-și reprezinte într-un mod clar în ce constă o astfel de transformare.

Yoga milenară la confluența dintre tradiție și știința veritabilă

VINYASA YOGA

Știința inițiatică
și arta transfiguratoare
a rostirii tainice
ce este efectuată cu
întreaga noastră ființă

O uimitoare aplicație
a descoperirilor
genialului lingvist
Noam Chomsky,
ce se aplică
în practica yoga

(I)



de Andrei Gămulea
foto Robert Leontescu

Ediția a VII-a a Congresului Internațional de Yoga și Terapii Alternative Orientale și Occidentale, având tema „Yoga ezoterică tradițională – Unitate dumnezeiască plină de înțelepciune în diversitate”, s-a desfășurat online în perioada 20-26 iunie 2022 și a fost organizat de Școala Ezoterică de Yoga Integrală MISA® și Federația Internațională de Yoga și Meditație ATMAN. Profesori internaționali de yoga, căutători spirituali și oameni de știință din diferite discipline s-au reunit pentru a evidenția interconexiunile uimitoare dintre știință și spiritualitatea autentică și pentru a împărtăși cu noi rezultatele a zeci de ani de studiu și practică. Revista *Yoga Magazin* are bucuria de a vă prezenta câteva dintre conferințele susținute în cadrul acestui Congres.

Yoga este știința tradițională care este destinată bunăstării și progresului universal al omenirii. Posturile trupești (*asana*) din cadrul sistemului yoga sunt inspirate de o cunoaștere profundă a Vieții și a Naturii (*Prakriti*), ce a fost accesibilă înțelepților din vechime.

Sistemul tradițional yoga cuprinde un ansamblu vast de concepte și practici asociate.

Chiar dacă originea sistemului yoga se află în tradiția indiană, cunoașterea yoga a depășit granițele geografice și culturale ale Indiei, fuzionând cu diferite doctrine filosofice și dând viață unei veritabile dezvoltări prolifrice a cunoașterii spirituale autentice pretutindeni în lume. În prezent, sistemul tradițional yoga se află într-o perioadă de rodnică întrepătrundere cu știința veritabilă în diferitele sale aspecte.

Practica yoga acționează într-un mod integrator asupra aspectelor trupești, energetice și spirituale ale ființei umane. Practica posturilor trupești (*asana*), cunoscută în mod tradițional sub numele de *Hatha Yoga*, asigură bunăstarea organelor trupului, conferă echilibru lăuntric și contribuie la dezvoltarea spirituală a ființei.

Atunci când posturile trupești (*asana*) sunt asociate într-o succesiune, acestea formează o secvență ce este cunoscută în mod tradițional în cadrul sistemului yoga sub numele de *vinyasa*.

O asemenea succesiune aleasă de posturi trupești (*asana*) este denumită *vinyasa-asana*.

Termenul sanscrit *vinyasa* înseamnă „aranjare”, „configurare”, „ordine”, „alcătuire” sau „compoziție”. Secvențele de posturi trupești (*vinyasa-asana*) sunt specifice practicii *Hatha Yoga* sistematice și se realizează într-o anumită ordine aleasă, într-o anumită succesiune precisă și într-o anumită asociere semnificativă.

În sistemul *Hatha Yoga* fiecare postură trupească (*asana*) are propriile sale caracteristici și specificații cu privire la poziționarea trupului, cu privire la respirație și cu privire la focalizarea atenției (*dhristi*). În urma practicii sistematice yoga, am putut constata faptul că atunci când sunt alese și apoi realizate din perspectiva specificității pe care o prezintă, secvențele de posturi trupești (*asana*) din cadrul sistemului yoga ilustrează o formă vie de geometrie sacră.

O astfel de descoperire rezultată dintr-o practică sistematică este în felul său revelatoare pentru afirmarea valorii profund transformatoare a practicii yoga asupra ființei umane.

Prin practica aprofundată a posturilor trupești (*asana*), am putut descoperi un aspect remarcabil și anume faptul că fiecare secvență posturală (*vinyasa*) alcătuiește de fiecare dată o veritabilă „frazare” a fluxurilor de energie subtilă vitală, psihomentală și spirituală ce sunt vehiculate într-o astfel de succesiune (*vinyasa*), ce este precis stabilită pe baza unor criterii ce sunt cunoscute și aplicate în știința milenară yoga.

În practica yoga integrală fiecare astfel de configurare secvențială (*vinyasa*) a unor posturi trupești (*asana*) alese în mod adecvat poate ajunge să reprezinte o veritabilă formă de „rostire” integrală ce este plină de sens și care produce multiple efecte benefice în ființă.



O secvență posturală aleasă (*vinyasa*) angrenează întreaga ființă a practicantului yoga într-un act tainic al rostirii unui veritabil limbaj al trupului și al conștiinței ce este alcătuit din „cuvintele” tainice ale unei astfel de succesiuni posturale (*vinyasa*) bine alcătuite.

Mai ales atunci când angrenează nivelul supramental din ființă, o secvență posturală bine alcătuită (*vinyasa*) poate fi înțeleasă ca o veritabilă formă de idee supramentală care este în același timp reflexivă și afirmativă.

Terapii perfect naturale, cu ajutorul unor uleiuri esențiale,

ce sunt de un real folos pentru perioada cea rece a anului

de Doris Oargă

O scurtă istorie

Originile folosirii uleiurilor esențiale se pierd în timp. În anumite culturi, uleiurile extrase din plante constituiau mijloace de plată a unor bunuri sau servicii. Printre civilizațiile despre care știm că au întrebuițat uleiuri esențiale se numără chinezii, indienii, egiptenii, grecii și romanii. Cei din urmă le-au folosit și în cosmetică, parfumerie și medicină, precum și în scopul aromatizării încăperilor.

În *Biblie* există numeroase referințe și sunt menționate treizeci și trei de uleiuri esențiale. De exemplu, în *leșirea – A doua Carte a lui Moise* (30: 22-25) se spune: „Apoi a grăit Domnul cu Moise și a zis: «Să iei din cele mai bune mirodenii: 500 de măsuri de smirnă aleasă; jumătate din aceasta, adică 250 de măsuri de scorțișoară mirositoare; 250 de trestie mirositoare; 500 măsuri de casie și untdelemn de măslina. Și să faci din acestea mir pentru ungerea sfântă, mir alcătuit după meșteșugul făcătorilor de aromate. Acesta va fi mirul pentru sfânta ungere».”

Egiptenii foloseau rășini, balsamuri și uleiuri parfumate atât în scop vindecător sau în cadrul ceremoniilor religioase, cât și pentru îmbălsămare. În scrierile înțelepciunii indiene, *Veda*-ele, găsim referințe la aromele de smirnă, ghimbir, scorțișoară, coriandru, busuioc și santal.

În Grecia Antică era cunoscut un amestec alcătuit din smirnă, scorțișoară și siminichie, folosit ca parfum sau leac pentru vindecarea problemelor pielii.

Cercetările arheologice au descoperit probe care conduc la ideea că anumite instalații de distilare a uleiurilor esențiale au fost folosite de chinezi cu mult înaintea doctorului persan Avicenna (980-1037 d.Hr.), cel care e considerat inventatorul primului aparat de distilare. Avicenna descrie uleiurile esențiale de trandafir, mușețel, scorțișoară și mentă.



În Orientul Apropiat se foloseau distilării pentru obținerea uleiurilor esențiale, îndeosebi cel de trandafir. Astfel, în secolul al XIII-lea, orașul Damasc era cunoscut drept centrul internațional pentru cultivarea și distilarea trandafirului.

În Evul Mediu, în Europa, lavanda, tămâia și pinul erau folosite ca protecție împotriva ciumei.

În secolul al XIII-lea s-au pus bazele a ceea ce va deveni industria farmaceutică, astfel că se acordă tot mai multă importanță distilării plantelor. În anul 1500, medicul german Hieronymus Brunschwig publică *Liber de Arte Distillandi*, una dintre primele cărți despre distilarea uleiurilor esențiale.

Alchimistului elvețian Paracelsus îi este atribuită folosirea pentru prima dată a termenului „esență”.

În perioada Renașterii, uleiurile esențiale erau folosite din abundență, iar botanica era integrată în studiul medicinei.

Începând cu secolul al XVII-lea, parfumeria a devenit tot mai mult o formă de artă și a început să se definească drept domeniu de sine stătător, separat de medicină.

În secolul al XX-lea, cunoștințele despre separarea compușilor chimici ai uleiurilor esențiale au fost folosite pentru crearea de medicamente sintetice. Se credea că separarea compușilor principali și folosirea lor în compuși sintetici va fi benefică atât din punct de vedere terapeutic, cât și economic. Aceste descoperiri au dus la ceea ce numim azi „medicina modernă” sau „alopată” și la apariția aromelor sintetice. Toate acestea au condus și la dezvoltarea variantelor sintetice ale constituenților de bază ai uleiurilor esențiale și la posibilitatea... falsificării lor.

Începând cu ultimele decenii ale secolului al XX-lea și până în zilele noastre, se remarcă tendința de a ne reîntoarce la natural, în aproape toate aspectele vieții.

Folosirea uleiurilor esențiale nu a fost niciodată întreruptă, dar a fost, am putea spune, umbră de progresul științific al medicinei. Astăzi, cunoașterea multiplelor aspecte nocive ale produselor de sinteză a dus la o revenire în centrul atenției a aromaterapiei.